

יבוא, יצוא ומה שביניהם סקירות וחידושים בענייני חוק ומשפט

עו"ד גיל נדל, ראש תחום יבוא, יצוא וסחר בינלאומי במחלקת מיסים ותגמול בכירים

בית המשפט המחוזי מרכז קיבל את עמדת רשות המיסים לעניין חיוב יבואני רכב ביבוא אישי עו"ד גיל נדל, עו"ד דיב זיתון, קיריל קפלון

עובדות המקרה:

54 תובעים, שייבאו כלי רכב בהליך של יבוא אישי, הגישו תביעה כנגד רשות המיסים, לאחר שנדרשו לשלם תוספת למיסי הייבוא אשר שולמו בגין הרכבים, לאחר שהם שוחררו מפיקוח המכס. הדרישה הגיעה בעקבות חקירה שבוצעה על ידי רשות המיסים, אשר העלתה את החשד כי המחירים שהוצהרו ברשימוני הייבוא לא היו מחירי אמת.

תובעים ייבאו את הרכבים בסיוע חברה בשם הינומה מוטורס וכלי הרכב נרכשו משתי חברות אמריקאיות, בסיוע אדם בשם חיות.

במסגרת החקירה, נתפסו אצל חיות מסמכים מהם ניתן ללמוד, לטענת רשות המיסים, על מחירי רכב שונים מאלה שדווחו במסגרת רשימוני היבוא, וכן, התקבלו חשבוניות והעברות בנקאיות מרשויות המכס הגרמניות.

טענות הצדדים

היבואנים טענו טענות רבות כנגד חוקיות הודעות החיוב אשר הוצאו להם, כאשר מרבית טענות היבואנית סבו סביב הבסיס הראייתי עליו התבססה רשות המיסים בעת הוצאת הודעת החיוב. כך, נטען שאין לתת משקל לקבצי המחשב שנתפסו אצל חיות, היות ואין המדובר בראיות קבילות, כי רשות המיסים לא ביצעה חיקור דין בארה"ב בכדי לבחון את המחירים, כי חיות לא הובא לעדות, כי הכרטסת כוללת סתירות רבות, וכי לא הוצג מלא החומר שנתפס אצל חיות, כי אין להתבסס על אמירות של חיות בחקירה, לאור היותו חשוד בפלילים, כי אין להסתמך על המסמכים שהתקבלו מהמכס הגרמני, היות ואלו לא הוגשו בהתאם לכללי הפרוצדורה וכי יש להניח כי אלו נערכו למטרות הלבנת הון.

בנוסף, טענו היבואנים כי כלי הרכב שוחררו ללא הסתייגות, לאחר בדיקה וכי היה ביכולתם להתבסס על בדיקה זו, וכי המחירים שנקבעו בהודעת החיוב היו גבוהים בעשרות ומאות אחוזים ממחירי השוק, כי המדינה השלימה עם אופן ביצוע היבוא האישי ולא ייתכן כי התובעים יידרשו לשאת באחריות בשל מחדל המדינה, כמו כן, נטען כי המדינה הפלתה את היבואנים אל מול יבואנים אחרים, מולם נחתמו הסכמי פשרה מקילים.

מנגד, נטען על ידי רשות המיסים כי התובעים לא הוכיחו את ערך הרכב, ואף הודו כי אין בידם כל מידע אודות מחירים האמיתיים של כלי הרכב.

עוד נטען, כי הראיות עליהן התבססה רשות המיסים הן ראיות מנהליות קבילות, אשר הוצגו במלואם לתובעים, וכי התובעים נמנעו מלהביא ראיות, כגון עדותם של מנהלי הינומה.

ככל הנוגע לבדיקות אשר בוצעו בעת הייבוא, נטען כי הבדיקות שבוצעו במעמד הייבוא, לא נועדו לגלות תוספות נסתרות, אשר לא דווחו לרשות המיסים.

בכל הנוגע לטענת האפליה, נטען כי ההסכמים שבוצעו עם יבואנים אחרים בוצעו בטעות ואין לחייב את רשות לחזור על טעותה.

בכל הנוגע לשימוש בהינומה, נטען כי התובעים הם היבואנים, הם בעלי הטובין ואין לשימוש בהינומה לאפשר להם להתחמק מהחובות המוטלות עליהם, בשל הטענה כי הינומה טיפלה ביבוא כלי הרכב.

הדין המשפטי

בית המשפט הקדים ואמר כי עצמם העובדה שנציגי הינומה לא הובאו לעדות לצורך מתן גרסתם, היווה משקל של ממש לצורך ההכרעה בהליך. לאור זאת שנטל הוכחה רובץ על כתפי היבואנים, העדת נציגי הינומה עשוי היה לשפוך אור רב על השאלות שהתעוררו בהליך ואי זימונם עומד בעוכרי היבואנים.

בית המשפט קיבל את טענת רשות המיסים כי במעמד היבוא נבדקת סבירותו של המחיר ששולם בעבור כלי הרכב, וכי, אין בכך כדי למנוע מרשות המיסים לחקור על אודות מחירו האמיתי ולדרוש את תשלום מסים ששולמו בפועל בעבור הרכב הספציפי.

בית המשפט הבהיר כי היות ומדובר בתביעה המוגשת כנגד רשות מנהלית, ניתן להביא בפניו ראיות העומדות במבחני הראיה המנהלית. המבחן הוא מבחן סבירות – קרי, האם אדם סביר היה מסתמך על הראיה לצורך קבלת החלטה ואילו המבחן השני הוא איזה משקל היה מייחס האדם הסביר לאותה ראיה.

בית המשפט ציין כי הראיות שהוצגו בפניו על ידי רשות המיסים עומדות בשני המבחנים הללו ולכן אין בהסתמכות עליהם כדי חוסר סבירות בולט וצורם. מה גם שבתביעה אזרחית כנגד רשות מנהלית, ניתן להגיש ראיה שהיא עדות מפי שמועה וכמו כל ראיה אחרת יש לבחון את משקלה.

בית המשפט הוסיף וציין כי העובדה שהתובעים הפקידו את כל תהליך הייבוא בידי הינומה מאשרת כי לתובעים אין ראיה בדבר המחיר ששולם למוכר, ואין בידם אפשרות ממשית לסתור את הראיות שהציגה המדינה בעניין.

בית המשפט קבע כי ההשערה שהעלו התובעים ועניין הסיבות בחישוב המופיע בכרטסת או בחשבונית שנתפסו אצל חיות, אינה יכולה להתקבל, היות ולא הובאה גרסת הינומה לעניין התשלומים ששולמו בפועל.

בשאלת היקף אחריות היבואנים לתשלום מסי הייבוא, הכריע בית המשפט שהרכבים יובאו במסגרת יבוא אישי. בהתאם לפקודת המכס, הם אלו שמוחזקים כבעלי הטובין לפיכך הם אשר נדרשים לשלם את המסים בגין היבוא.

5. את טענת האפליה דחה בית המשפט ואיבחן את המקרה בו נקבע כי יש להפחית את קרן הודעת הגרעון מנסיבות ענייננו. כמו כן הוסיף וציין שבגלגול הערעור על החלטה, בוטל בהסכמה פסק דינו של בית משפט השלום. בהתייחסו להסכם פשרה שנחתם, במקרה דומה, מול רשות המכס ושרשות המכס הצהירה לגבי כי נחתם מתוך טעות ובניגוד למדיניות אגף המכס והמע"מ. אין זה מפלה למנוע הסכם דומה מהיבואנים.

לסיכום הדגיש בית המשפט שהימנעות הבאת נציגי הינומה פעלה לחובת היבואנים והקימה חזקה כי עדותם הייתה תומכת בגרסת רשות המסים. התביעה נדחתה וכנגד כל אחד מהיבואנים נפסקו הוצאות משפט של 4,000 ₪.

ת"א (מחוזי מרכז) 37198-11-13 שי הרשקוביץ ו-53 אח' נ' מדינת ישראל- רשות המיסים (פורסם בנבו, 31.10.2016)

[החלטה מיום 31/10/2016, לפני כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין. ב"כ הצדדים- התובעים – עו"ד אהוד קורנפלד ועו"ד אליס אברמוביץ'. למדינת ישראל – רשות המסים – עו"ד אדם טהרני ועו"ד מיכאל רצ'ולסקי].

* * *

הסקירה לעיל הינה בבחינת תמצית. המידע הכלול בה נמסר למטרות אינפורמטיביות בלבד ואין במידע כדי להוות ייעוץ משפטי. לקבלת פרטים נוספים, אנא פנו לעו"ד גיל נדל - ראש תחום יבוא, יצוא וסחר בינלאומי במחלקת מיסים ותגמול בכירים. בדוא"ל Gill.Nadel@goldfarb.com ו/או בטלפון 03-6089979.